

פרשת תזריע

זאת תורת נגע צרעת וגו' לטהרו או לטמאו (יג, נט)

ולכאורה קשה דאיפכא הו"ל למימר 'לטמאו או לטהרו' שהרי בתחילה הוא מטמאו ואח"כ מטהרו. ותו למה סמך זאת להא דאמר 'זאת תהיה תורת המצורע', מה בא ללמדנו בזה.

ונראה ליישב, דהנה איתא בגמרא (הוריות י, א) תנו רבנן 'אשר נשיא יחטא' (לעיל ד, כב), יכול גזרה ת"ל (שם פסוק ד) 'אם הכהן המשיח יחטא', מה להלן לכשיחטא אף כאן לכשיחטא, ופריך גזרה מהיכא תיתי (היכי מצית למימר יכול גזרה, דהיכא אשכחן גזרה כה"ג. רש"י), אמרי אין אשכחן דכתיב (לקמן יד, לד) 'ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם' בשורה היא להם שנגעים באים עליהם, דברי רבי יהודה וכו'. כלומר, דבאמת גזירה גזירת המקום הוא שיבואו עליהם נגעים.

אמנם מאידך מצינו בגמרא (סנהדרין עא, א) דתניא בית המנוגע לא היה ולא עתיד להיות, ולמה נכתב דרוש וקבל שכר. וע"כ צ"ל דפליגי אהא דאיתא בהוריות דגזירת המקום הוא שיבואו הנגעים אלא ס"ל כמ"ד לאו גזירה היא.

לפירוש זה שפיר י"ל דלהכי כתב רחמנא 'לטהרו או לטמאו', דהוא לכאורה שלא כסדר להורות דלאו גזירת המקום הוא שיבואו הנגעים, דאילו היה נכתב כסדר לטמאו ואח"כ לטהרו הוי משמע שהדין הוא כך דבתחילה מטמאו ואח"כ מטהרו לפי שגזירת המקום היא שהנגעים באים, להכי הפך הסדר להורות דלאו גזירה היא, וכמ"ד דבית המנוגע לא היה ולא נברא וה"ה שאר דיני נגעים.

אלא שא"כ תמוה, דאם לא היו ולא נבראו למה נכתבו דיני נגעים, לזה אמר 'זאת תהיה תורת המצורע', ר"ל דרוש וקבל שכר.

מקור: ברית שלום